Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ñ ē ⁊ sequens. ut ido ītelligat ī allegoria tantūm ēē accipien
du. q̄ herbę uirides ⁊ lignia fructifera omī generi bestiarū ⁊ omīū
auiū ⁊ omīū serpentū. ī libro geneseos dant ad cibū q̄ ī ⁊ q̄drupe
dia ⁊ uolatilia. q̄ solis carnib⁹ uuere uideant. Fieri ꝗ posset ut
alerent abhoīb⁹ etiā de fructib⁹ terrę si ppt obedientiā q̄ ipso
hoīes do sine ulla iniqtate seruirent. mererent os bestias ⁊
aues omīū habe seruientes. Ite mouere pot q̄m dicerī de ppto
isrl de carnali adhuc ēcēcisione ⁊ sacficus. tāq̄ īmari gentiū.
ppls ille legi seruiebat q̄ndoq̄ de apd gentes sacficare īpotat
sic eos ⁊ nc uidem sine sacficiis remansisse. ī forte q̄ ppascha
īmolant boue hoc ī sacficio deputet. Insedo etiā libro illud
q̄ posui nomine pabuli significari posse uitā cū melioris
intpretationis codices ñ habeant pabulū. s. fenū ñ satis apte
dictū uidet. Non ꝗ ꝗgruit feni nomī significationi uitę
q̄m uitę pabuli. Ite ñ uideor recte appellasse ūba pphica
qb⁹ septū ē q̄d supbit tra ⁊ cinis. q̄ ñ ier libro legit. quē certi
sumus appellandū ēē pphām. Nec illud apli ubi adhibuit tes
timoniū de genesi dicēs. fact ē pm hō ad ā ī animā uuiuentē
sic ille uolunt ītellexi. cū exponerē q̄ septū ē ī sufflauit ds
ī faciē ei flatū uitę ⁊ fact ē ī anima uiua. l. ī aiam uuiuentē.
A ppls ꝗ ad hoc adhibuit illud testimoniū ut pbaret corp ēē
animale. Hugo aut putaui hinc ēē monstrandū animale
factū pri homine ñ solū corp hoīs. Qd aut dixi nulli natę
nocere peccata ñ sua ido dixi. quō iusto q̄ nocet ñ uere no
cet ei. q̄ndoq̄ de mercede ei auget īcelis. s aut peccando
uere nocet. q̄ ppt ipsā uoluntatē nocendi. recipiet id q̄
nocuit. Possunt sane pelagiani ad suū dogma trahere
istā sententiā ⁊ ido dicere paruulis alienā ñ nocuisse
peccata. q̄ dixi nulli natę nocere peccata ñ sua. ñ nui
entes. ido paruulos q̄ utiq̄ ptinent ad humanā natura.